

در گرامیداشت ۸ مارس، روز جهانی زن!

هشت مارس روز جهانی زن، بر تمامی زنان کارگر و ستمدیده گرامی باد! زنان ستمدیده ایران در شرائطی این روز را گرامی می دارند که حاکمیت سیاه رژیم جمهوری اسلامی وضعیت حیات و معاش آنها را در یکی از دهشتناکترین شرائط ممکن قرار داده است. نگاهی به خود مطبوعات نظام، گواه کوچکی از شرایط ظالمانه ای ست که جمهوری اسلامی برای زنان در کشور ما ایجاد نموده است. علاوه بر تمامی ستم ها و مصائب و سرکوب طاقت فرسائی که در نتیجه حاکمیت نظام سرمایه داری وابسته بر کل آحاد محروم جامعه صرف نظر از جنسیت آنان اعمال می شود، زنان ما از یک ستم مضاعف به دلیل زن بودن خویش در رنجند که برخی از جلوه های روشن آن را می توان در عرصه های اقتصادی- اجتماعی زیر برشمرد: حجاب اجباری، دستمزد نامساوی برای کار مساوی، عدم تساوی در دستیابی به فرصت های شغلی، بیکاری، پدیده روزافزون دختران خیابانی، تکدی، رشد سرسام آور تعداد زنان خودفروشی که برای زنده ماندن چاره ای جز فروش بدن خویش ندارند، خودکشی و بالاخره سیطره فرهنگ ارتجاعی مردسالارانه ای که از سوی سیستم ضدخلقی موجود به طور روزمره تجلیات غیرانسانی خویش را با فشار هرچه بیشتری بر زندگی زنان وارد می کند.

چنین اوضاع طاقت فرسائی به طور طبیعی اعتراض و مقاومت زنان ستمدیده را دامن زده و روزی نیست که ما با شکلی از اشکال پر تنوع اعتراض و مبارزات زنان روبرو نشویم. از به مسخره گرفتن قوانین حجاب اجباری رژیم تا فرار از قید و بندهای روابط پدرسالارانه و مردسالارانه حاکم بر محیط خانه، از خودکشی به خاطر استیصال تا شرکت در اعتراضات و تظاهرات ضدحکومتی که آخرین مورد آن شرکت فعال زنان کارگر در اعتراضات به خون نشسته کارگران "شهر بابک" بود، همه و همه پرده از خشم و نفرتی برمی دارند که این شرایط استثمارگرانه در زنان محروم ما ایجاد کرده است و باعث آن شده که زنان تحت ستم و به ویژه زنان کارگر و زحمتکش هر روز به شیوه و شکلی قوانین و مقررات زن ستیزانه جمهوری اسلامی را به مصاف بطلبند. خشم و نفرتی که هر آینه با آگاهی به دلایل واقعی این شرایط نکبت بار توأم گردد، به نیروئی بنیان برافکن در جهت درهم شکستن عامل اصلی ستم بر زنان یعنی نظام حاکم تبدیل می گردد.

واقعیت این است که ستم بر زن اساساً نه حاصل "خلق و خوی" این مرد و یا "خوبی" و "بدی" این یا آن دولت بلکه حاصل شکل گیری مالکیت خصوصی و تقسیم جامعه به طبقات می باشد. در طول تاریخ، ستم بر زن جزئی جدائی ناپذیر از نظم طبقاتی حاکم بوده و به همین دلیل هم رهایی واقعی زنان به لغو مالکیت خصوصی و نابودی جامعه طبقاتی وابسته است. و از آنجا که تاریخ رسالت نابودی متکامل ترین نظام طبقاتی یعنی سرمایه داری را بر دوش طبقه کارگر نهاده است، در نتیجه مبارزه برای رهایی زنان در پیوند ناگسستنی با مبارزه طبقه کارگر در جهت نابودی این سیستم ارتجاعی قرار می گیرد و تنها در بستر پیروزی این مبارزه و برقراری سوسیالیسم است که امکان واقعی جهت رهایی زنان مهیا می گردد. با درک این حقیقت است که زنان آگاه و مبارز باید ضمن پیشبرد مبارزات روزمره خویش بر علیه همه جلوه های فرهنگ زن ستیزانه و مردسالارانه ناشی از حاکمیت نظام سرمایه داری وابسته و رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی بکوشند تا این مبارزات حق خواهانه را در جهت نابودی قطعی نظام سرمایه داری حاکم کانالیزه نمایند.

اگر واقعیت این است که این مالکیت خصوصی بر ابزار تولید است که به تدریج زن را به "ابزار صرف تولید" تبدیل نموده، پس آزادی راستین و قطعی زنان نیز در شرایط نابودی عامل اصلی بردگی زنان یعنی مالکیت خصوصی و برقراری کمونیسم راستین شکل می گیرد. به همین دلیل هر مبارزه واقعی جهت رهایی زنان باید با مبارزه در جهت نابودی نظام سرمایه داری و الغای مالکیت خصوصی و ایجاد اقتصاد بزرگ سوسیالیستی در پیوند قرار گیرد. چریکهای فدائی خلق در سالگرد ۸ مارس روز جهانی زن، زنان ستمدیده و زحمتکش و همه مبارزین راه رهائی زنان را به گام برداشتن در این راه فرا می خوانند.

گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زن!
زنده باد انقلاب!
زنده باد کمونیسم!

با ایمان به پیروزی راهمان!
چریکهای فدائی خلق ایران - ۶ مارس ۲۰۰۴

